

هۆکاره کانی سه ره له دانی بیدعه و بلاوبونه وه و ته شه نه کردنی

م / خالد أحمد مصطفى

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه ومن والاه .

له پاشان:

هۆکاره کانی سه ره له دانی بیدعه و بلاوبونه وه و ته شه نه کردنی^(١):

گومان له وه دا نییه که ده ستگرتن به قورئان و سوننه ته وه هۆکاری سه ره کی و بنه په تی ده رباز بوون و پرزگار بوونه له که وتنه ناو بیدعه و گومراییه کانه وه، هه روه ک خوی گه وره ده فه رموویت: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ وه پیغه مبه ری ئازیزیشمان ﷺ ئەم راستییە ی له فه رموده یه ک دا بو پوون کردووینه وه که ئیبن مسعود ﷺ بۆمان ده گپێرته وه ده فه رموویت: پیغه مبه ر ﷺ هیلکی راستی بو کیشاین و فه رموی: ئەمه پێگای راستی خوایه، ئینجا چه ند هیلکی له لای راست و چه پی هیله راسته که وه کیشاو فه رموی: ئەمانه پێچکه ن، وه له سه ر هه ر یه کیک له م پێچکه نه شه ی تانیک هه یه و بانگه وازی بو ده کات و ئینجا ئەم ئایه ته ی بو خویندینه وه:

﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ﴾^(٢).

که واته هه ر که سیک پشت هه لکات له قورئان و سوننه ت ئەوا پێبازه گومراکه ره کان و بیدعه داهینراوه کان پراکیش پراکیشی ده که ن و له پێگه ی راست لای ده ده ن.

(١) بو ئاشنا بوونی زیاتر به م بابته به روانه:

(شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة، لللالکائی، ١٧٦/١، والإعتصام، للشاطبي، ٦١/١ - ٧٠.

وانظر كثيراً من هذه الأسباب: الإعتصام للشاطبي، ٢٨٧/١ - ٣٦٥).

(٢) (رواه أحمد وابن حبان والحاكم وغيرهم، وصححه الشيخ الألباني في: مشكاة المصابيح: ١٦٦).

کاتی سه رهه لَدانی بیدعه:

شیخ الاسلام ئیبن تیمیه (رحمته لی خوی لی بیّت ده فهرموویّت: (بزائن که زۆربه ی ئه و بیدعانه ی که له بواری عه قیده و عیبادات سه ریان هه لدا، هه موویان ده گه پینه وه بو کۆتاییه کانی سه رده می جینشینه کان (په زای خویان له سه ر بیّت)، هه ره کو چۆن پیغه مبه رمان ﷺ پیی راگه یاندوین که ده فهرموویّت:

((من يعيش منكم بعدي؛ فسیری اختلافا كثيرا؛ فعليكم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين المهديين من بعدي) (۳).

واته: له دوای من هه ر که سیک له ئیوه بمینیت له ژياندا، ئه و ناکوکییه کی زۆر ده بینیت، بۆیه له م کاته دا بو درباز بوونتان له م ناکوکییه ده ست بگرن به سوننه ته کانی من وه سوننه ته کانی جینشینه کان...).

وه یه که م بیدعه که ده رکه وت بیدعه ی قه ده رییه کان بوو ئینجا بیدعه ی مورجیئه کان ئینجا بیدعه ی شیعه گه رییتی وئینجا بیدعه ی خه واریج (۴).

وه دوای دروستبوونی په رته وازه یی له دوای کوشتنی ئیمامی عثمان رضی الله عنه بیدعه ی حه پورییه کان سه ری هه لدا. وه له کۆتاییه کانی سه رده می هاوه لاندای – وه ک ئیبن عمر وه ئیبن عباس و جابر – (په زای خوا له سه ر هه موویان)، بیدعه ی قه ده رییه کان سه ری هه لدا. وه مورجیئه کانیش هه ر له م ئانوساته دا ده رکه وتن.

به لأم جه همیه کان له کۆتاییه کانی سه رده می تابعیه کان له دوای مردنی عمری کوری عبدالعزیز ده رکه وتن وه ده گپینه وه که ئه و خه لکی لی ئاگادار کردونه ته وه. وه سه رکرده که یان که جه می کوری صفوان بوو له خوړسان ده رکه وت له خه لافه تی هیشامی کوری عبدالملک دا.

وه ئه م بیدعانه هه مووی له سه ده ی دووهم دا ده رکه وتن و سه ریان هه لدا، له کاتیک دا که هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ هیشتا هه ر مابوون، وه زۆر به توندیش ئینکاری ئه م جووره بیدعانه یان کردوو، به گومراییان وه سف کردوون.

(۳) (صحيح . أخرجه أبو داود والترمذي وابن ماجه، وصححه الشيخ الألباني في: صحيح الترغيب والترهيب: ۳۷).

(۴) (شيخ الإسلام ئیبن تیمیه (په رحمته لی خوی لی بیّت) له کتابی (منهاج السنة النبوية في نقض كلام الشيعة والقدرية) زۆر باسی ترسناکی شیعه گه رییتی ده کات و زالی ده کات به سه ر ترسناکی خه واریج دا، وه هۆکاری ئه مه ش ده گه پینه وه بو چه ند خالیک له وانه:

- سه رچاوه ی فیکره ی بیدعه ی شیعه له زه نده قه و ئیلحاده وه یه، به لأم سه رچاوه ی فیکره ی بیدعه ی خه واریج له گومرایی و نه زانییه وه یه.
- شیعه گه رییتی بووه به خه نده کیک که لئیه وه باتینی و مولحیده کان دزه یان کردو تانه و ته شه ریان له ئیسلام داو هه ولی گۆرینی بنه ماکانی ئیسلامیان داوه.
- خۆشه ویستی و پشتگیری کردنیان بو دوژمنانی ئیسلامه.
- *له که دار کردنی هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ تۆمه تبار کردنیان.
- *یه کیک له بنه ماکانی بیروباوه ریان بریتیه له (توقیه) که عه قیده یه کی پوچه و حه رامه.

ئینجا له دوای ئه مانه بیدعهی ئیعتزال سه ری هه لداو وه فیتنه و ئاشووب كه وته ناو موسلمانان، وه پراو بوچوونی جیاوازو دژ به یهك ده ركه وتن و قسه و باس له په سندن بیدعه و پازاندنه وهی تاوتوی ده كراو پاساوی لای هه ندیک دل نه خووش بو ده هیئرایه وه لیرو له وی.

وه له دوای سی سه ده پیروژه كه . بیدعهی سو فیگه ریئی و به پیروژ دانانی گوپه كان و دروست کردنی مه زارات و بینا دروستکردن له سه ر گوپه كان سه ری هه لدا، وه دوا به دوای ئه مه تا دوور بکه وینه وه له سه ده كانی زییرینی ئیسلام بیدعه له گه شه سندن دابوو له پرووی چه ندیه تی و چۆنییه تیه وه .

بیدعه ئه و كاره خراپه یه كه ههر له دیژ زمانه وه زانایانی ئیسلام خه لگیان لی ئاگادار کردۆته وه و به تاوانیکی گه وره یان داناوه و زهمیان کردوو چونكه :

۱- به تاقی کردنه وه سه لمیئراوه كه عه قل ناتوانییت به ته نها به رژه وه ندیه كانی مرؤف دیاری بکات به بی هاوکاری وه حی خوایی، كه چی بیدعه کردن ئه و تاقی کردنه وه سه لمیئراوه رپه ت ده کاته وه .

۲- شه ریعه تی ئیسلام به ته واو کراوی به جی هیشتراوه، زیاده کاری و لی لابر دن هه لئاگری پیویستی پی نیه .

۳- بیدعه کار به م پیشه یه ی دژایه تی شهرع و سه ریچی ئه نجام ده دات .

۴- بیدعه کار شوینکه وته ی هه واو ئاره زوو و بوچونه کانییه تی، چونكه عه قلی مرؤف كه شوین وه حی نه كه وت ئه وا بیگومان شوینکه وته ی هه واو ئاره زوو و بوچونه کانییه تی .

۵- بیدعه کار به م پیشه یه ی پیی هه لده ستییت خوچواندنیك به خواو پیغه مبه ری خوا ﷺ ده کات، چونكه ته نها شهرع دانان و په یوه ست کردنی خه لك به م شهرعه شایسته ی خواو پیغه مبه ری خوایه ﷺ

۶- بیدعه کار بی به ش ده بییت له پادا شت، چونكه بیدعه ده بیته هوی گه را نه بوونی کرده وه و په رته وازه کردنی کومه لگه ی موسلمانان .

۷- بیدعه کار ئوبالی گوناھی خوئی و هه موو ئه و كه سانه هه لده گریت كه له بیدعه كه یدا شوینی ده كه ون .

۸- بیدعه کار بی به ش ده بییت له ئاو خواردنه وه له چه وزی كه وسه ر، هه روه ك پیغه مبه رمان ﷺ فه رموویه تی :

أنا فَرَطُكُمْ عَلَى الْحَوْضِ مِنْ مَرِّ عَلِيٍّ شَرِبَ، وَمَنْ شَرِبَ لَا يَظْمَأُ أَبَدًا، لِيُرِدَنَّ عَلِيٌّ أَقْوَامَ أَعْرَفَهُمْ وَيَعْرِفُونِي ثُمَّ يَحَالُ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَأَقُولُ إِنَّهُمْ مِنْ أُمَّتِي، فَيَقَالُ: إِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا أَحْدَثُوا بَعْدَكَ، فَأَقُولُ: سَحَقًا لِمَنْ غَيَّرَ بَعْدِي^(۵) .

واته : من له پییش هه مووتانم له سه ر ئاوی كه وسه ر وه هه ر كه س به لای مندا بییت لیی ده خواته وه، وه هه ركه سیكیش له م ئاوه بخواته وه هه رگیز تینووی نابیته وه . وه کومه لیک به لای مندا دین و من ده یان ناسم و ئه وانیش من ده ناسن، به لام

(۵) (صحيح البخاري برقم: (۶۵۸۳)، ورقم: (۶۵۸۴)، وصحيح مسلم برقم: (۲۲۹۰) .

ریگریک دروست ده بیئت له نیوان من و ئهوان دا و وه له دوایی دا ده لئیم خو ئهوانه له ئوممهتی من؟! به لام وه لامم ده دریتته وه ده لئین تو نازانیت ئهوانه چیان له دوایی تو داهیناوه. منیش ده لئیم ده به هیلاک بچن ئهوانه ی له دوایی من دینیان گۆری.

۹- وه بیدعه کار له سه ر پێبازی که به ره و کوفری ده بات، هه ره ک زانایان فه رموویانه: (إن الكفر له أسباب متعددة، ولا مانع أن يكون للشيء الواحد أسباب متعددة، ومن ذلك الكفر، ذكروا من أسبابه البدعة، وقالوا: إن البدعة لا تزال في القلب، يظلم منها شيئاً فشيئاً، حتى يصل إلى الكفر، واستدلوا بقوله ﷺ: "كل بدعة ضلالة، وكل ضلالة في النار". وقالوا أيضاً: "إن المعاصي يريد الكفر، ويريد الشيء ما يوصل إلى الغاية"^(۶)).

که واته پێویسته له سه ر هه ر یه کێکمان پیرسین بۆچی بابای موسلمان بیدعه ده کات سه ره رای ئه م هه موو سه رزه نشت و شیوانی جۆراوجۆری زه مکردنه له لایه ن خواو پێغه مبه ری خواو زانایانه وه؟! له کاتی که ئیددیعیای خۆشویستی پێغه مبه ر ﷺ و شوینکه وتنی ریبازه که ی ده کات، وه رازی نییه که س به خراپه باسی پێغه مبه ر ﷺ بکات. وه رازی نییه که س پێی بلی تو دژایه تی پێغه مبه ر ﷺ ده که ییت.

به وردبوونه وه له هه ردوو سه رچاوه که ی وه حی وه له راو بۆچونی پێشینه چاکه کانی ئه م ئوممه ته وه سه رنجدان له کاره بیدعه ییه کان که هه ر له سه رده می دابه زینی وه حیه وه تاوه کو ئه و سه رده مه ی ئیمه ی تیدا ده ژین کران و ده کرین، ده گه یه ئه و ئه نجامه ی که بیدعه کردن و داهینان چه ندین هۆکاری له پشته وه یه و، وا له مرۆف ده که ن که بیدعه ی لا شیرین بیئت و به کاریکی په سند و عیباده تیکی نزیکه ره وه ی بزانیئت له خواوه.

به پشتیوانی خوا چه ند هۆکاریکی سه ره کی له ژیر رۆشنایی قورئان و سوننه ت و رای زانایان و پێشه وایانمان ده خه مه روو که بوونه ته هۆی ئه نجامدانی بیدعه له لایه ن موسلمانانه وه، تا بگه یه ئه و ئه نجامه و بزانی که:

هه رشتیک که به ناوی دینه وه بکریت مه رج نییه ئیسلام پێی رازی بیئت .

وه ئه و ده ره نجامانه ش کاتیک لات روون ده بیئت و قه ناعه تی پێ ده که ییت که ده قه کانی خواو پێغه مبه ری خوا ﷺ ئامازه ی بۆ بکه ن و هه لئینجراوی ئه وان بیئت.

وه که سیکیش سوود له م هۆکارانه وه رده گریت که ئیسلامه تی خۆی دابمه زرینیت له سه ر هیدایه تی به لگه کانی قورئان و سوننه ت دا. نه ک له سه ر بیروپا و بۆچونی ئه م و ئه و که دوورن له قورئان و سوننه ت.

(۶) (القول المفید علی کتاب التوحید - ج ۱ / ص ۲۸۰).

وه له هۆکارهکانی سه رهه ئدانی بیدعه و بلاوبونه وه ته شه نه کردنی به کورتی:

۱. نه زانین (الجهل).
۲. شوینکه وتنی هه واو ئاره زوو و ویسته کان (إتباع الهوى).
۳. پابه ندبوون و شوینکه وتنی شوبهه کان (التعلق بالشبهات).
۴. پشت بهستن به عه قلّ به ته نها.
۵. شوینکه وتنی کویرانه و ده مارگیری (التقلید والتعصب).
۶. تیکه ل بوون و هه لسان و دانیشتن له گه ل خراپه کاران.
۷. بیدهنگی زانایان و شارده نه وه ی زانیاری و راستیه کان.
۸. خۆچواندن به کافران و شوین که وتنی ئاکارو په فتاریان.
۹. پشت بهستن به فه رموده لاوازو هه لبه ستراوه کان.
۱۰. زیده په وه ی و تیپه پراندن له ده ستگرتن و کارکردن به ده قه کانى قورئان و سوننه ت و خۆشه ویستی پیغه مبه ران و پیاوچاکان.
۱۱. خیر ویستی و نیاز پاکى.
۱۲. هۆکاری سیاسى.
۱۳. که وتنه ژیر کاریگه رى سه رانى بیرو باوه ر و دینه گومرپابوه کان.
۱۴. بیدعه کار خاوه نی زمان پاراوی و په وانبیژی زۆر بیته.
۱۵. داهیتانی بیدعه به بیانوو پاساوی ئه وه ی با خه لکی له ئیسلام دوور نه که ونه وه کاتى که به سوننه ت رازی نین .

هۆکاری یه که م

نه زانین (الجهل):

نه زانین ده ردیکى کوشنده یه و مروّف به هۆیه وه توشى زۆر هه له هاتوو به بویه خواى گه وره له زۆر شوینى ئه م قورئانه پیرۆزه دا رینمايمان ده کات که هیه چ قسه و کرده وه یه که له سه ر نه زانین ئه نه جام نه ده یین، خواى گه وره ده فه رموویت: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾^(۷) [الإسراء: ۳۶].

(۷) (أضواء البيان - ج ۳ / ص ۲۱۸)

ئهی جل و علا فی هذه الآیه الکریمه عن اتباع الإنسان ما لیس له به علم . ويشمل ذلك قوله: رأیت ولم یر، وسمعت ولم یسمع، وعلمت ولم یعلم، ویدخل فیه کل قول بلا علم وأن یعمل الإنسان بما لا یعلم . وقد اشار جل وعلا إلى هذا المعنی فی آیات آخر . كقوله: ﴿إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسَّوَاءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَيَّ

واته: شوین هیچ شتیک مه که وه به نه زانین وه هیچ قسه یه که مه که به نه زانین، چونکه هه ریه که له م هه ستیارانه ی که مرو ف پئی به خشراوه له گوئی و چاو و دل لیپرسینه وه یان له گه ل ده کریت له پوژی دوایی.

که واته موسلمان له سه ری پیویسته که قه دری نازو نیعمه تی هه ستیار پی دراوه کانی بزانی و به کاریان به نییت بو ئه وه ی خوی پییان له نه زانی پرگار بکات.

خوای گه وره ده فه رموویت:

﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾

[الأعراف: ۳۳].

خوای گه وره له م نایه ته پیروزه دا به پیغه مبه ره که ی ﴿راده گه یه نییت که ئوممه ته که ی ئاگادار بکاته وه که چه ند شتیک ی حه رام کردوه له وانه:

* الْفَوَاحِشَ،

* وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ،

* وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا،

الله مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿البقرة: ۱۶۹﴾ وقوله: ﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ [الأعراف: ۳۳]، وقوله: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا احْتَبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ﴾ [الحجرات: ۱۲] الآية، وقوله: ﴿قُلْ عَالِمُ أَدْنِ لَكُمْ أَمَّ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ﴾ [يونس: ۵۹]، وقوله: ﴿وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ﴾ [النجم: ۲۸] وقوله: ﴿مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ﴾ [النساء: ۱۵۷]، والآيات بمثل هذا في ذم اتباع غير العلم المنهي عنه في هذه الآية الكريمة كثيرة جداً. وفي الحديث: «إياكم والظن، فإن الظن أكذب الحديث» (رواه الترمذي وأبو داود، وصححه الشيخ الألباني في: صحيح سنن أبي داود: ۴۹۱۷).

تنبیه:

أخذ بعض أهل العلم من هذه الآية الكريمة منع التقليد، قالوا: لأنه اتباع غير العلم .

قال مقيد عفا الله عنه: لا شك أن التقليد الأعمى الذي ذم الله به الكفار في آيات من كتابه تدل على هذه الآية وغيرها من الآيات على منعه، وكفر متبعه . كقوله: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ [البقرة: ۱۷۰]، وقوله: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى اللَّهِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ [المائدة: ۱۰۴]، وقوله: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ﴾ [لقمان: ۲۱]، وقوله: ﴿أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَى أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَى آثَارِهِمْ مُهْتَدُونَ وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَى أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَى آثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ قُلْ أَوْلَوْ جِئْتُمْ بِأَهْدَى مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ﴾ [الزخرف: ۲۱-۲۴]، وقوله: ﴿قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا﴾ [إبراهيم: ۱۰] الآية، إلى غير ذلك من الآيات .

أما استدلال بعض الظاهرية كابن حزم ومن تبعه بهذه الآية التي نحن بصدها وأمثالها من الآيات - على منع الاجتهاد في الشرع مطلقاً، وتضليل القائل به، ومنه التقليد من أصله، فهو من وضع القرآن في غير موضعه، وتفسيره بغير معناه، كما هو كثير في الظاهرية، لأن مشروعية سؤال الجاهل للعلم وعمله بفتياه أمر معلوم من الدين بالضرورة .

* أَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

واته: ده رباره ی خواو دینی خوا شتیك نه لێن كه زانیاریتان له سه ری نه بیته كه واته چۆن خراپه کاری و زیناو زۆلم و سته م و شه ریک بۆخوا بریاردان به م ئایه ته هه رام کراوه “ هه ر ئاواش قسه له دیندا کردن و لێ زیادو که م کردنی هه رام کراوه .

* وه عبد الله بن عمرو بن العاص (په زای خوايان له سه ر) ده فه رموویت: گویم له پێغه مبه ر بوو ﷺ ده يفه رموو: (إن الله لا ينتزع العلم من الناس انتزاعاً، ولكن يقبض العلماء فيرفع العلم معهم، ويبقى في الناس رؤوساً جهلاً يفتنون بغير علم فيضلون ويضلون)^(٨).

واته: خوا ی گه وره زانست و زانیاری له دلێ خه لکی دا هه لئاکیشیته ده ره وه راسته وخۆ به لکو به نه مانی زانایان زانستیش هه لئه گه ریتته وه له گه لیان، ئینجا له ناو خه لکیدا چه ند سه رانیکی نه زان ده مینیتته وه وه فه توا بۆ خه لکی ده دن و که خۆیان گوهران و خه لکیش گوهر ده که ن

دیاره بیدعه ش کاریکی گوهراییه هه ره وه کو پێغه مبه ر ﷺ ده فه رموویت: (كل بدعة ضلالة) و سه رچاوه که شی به هۆی نه زانییه وه یه به پێی ئه م فه رموو ده یه .

٢- قلة العلم بالشرع المتزل:

وفروع جهل المبتدعة بالشريعة كثيرة ومتنوعة منها:

- الجهل بالحديث النبوي و بمراد النبي ﷺ .
- الجهل بالآثار الواردة عن السلف .
- الجهل بمقاصد الشريعة .
- الجهل بكلام العرب وأساليبهم .
- الجهل بقواعد العلوم وأصولها، كالمطلق والمقيد، والعام والخاص، والناسخ والمنسوخ، والجمل والمبين .
- الأخذ بالأحاديث والآثار والنقول الواهية، والمكذوبة .
- أخذ الأدلة الشرعية مجزأة عن بعضها، وعدم تصور الشريعة صورة واحدة متكاملة متصلة .
- جعل كلامهم وأصولهم هي المحكمة، وكلام الشارع هو المتشابه الجمل .

وه ابن الجوزي - رحمه الله - ده فه رموویت: (فراوانترین ده رگا که شه یتان لیه وه بۆ فریودانی خه لک ده چیت ده رگای نه زانییه، که لیه وه زۆر به سه لامه تی و به بێ به ره له ست ده چیتته ژووری، به لام ناتوانی بجیتته ژووری زاناکانه وه مه گه ر به دزیه وه بیته)

(٨) (متفق عليه: البخاري، كتاب الاعتصام بالكتاب والسنة، باب ما يذكر من ذم الرأي وتكلف القياس، ١٨٧/٨، برقم ٧٣٠٧، ومسلم، كتاب العلم، باب رفع العلم وقبضه وظهور الجهل والفتن آخر الزمان، ٢٠٥٨/٤، برقم ٢٦٧٣).

وه ئیمامی قه پافی ده فهرموویت: (بنچینهی هه موو خه راپه کارییه کی دونیاو دواپوژ بریتییه له نه زانی بویه هه ول بده له خۆتی لابدهی به هر ریگه یه ک بیت، هه ره کو چۆن بنچینهی هه موو خیریك له دونیا و دوا پوژدا بریتییه له عیلم، بویه هه ول بده به دهستی بهینی به هر ریگه یه که وه بیت.

هۆکاری دووه م:

شوینکه وتنی هه واو ئاره زوو و ویسته کان (اتباع الهوی)

ئه مه ش یه کیکه له هۆکاره هه ره ترسناکه کانی که مرۆف ده خاته ناو بیدعه وه، چونکه له قورئاندا سه ره ئه نجامی شوینکه وتوانی هه واو ئاره زوو هه کان زۆر به خراپ باسکراوه و که:

جاریک به گو مریابون وه سفیان ده کات و به هۆشیه وه توشبوونی سزای توند:

﴿يَا دَاوُودُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَى فَيُضِلَّكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ﴾ [ص: ۲۶]،

جاریک به وه سف کردنیان به بی ناگا و ﴿وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَن ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا﴾ [الكهف: ۲۸]، جاریکی تر به بدهی هه واو ئاره زوه کان و کردنیان به خواو:

﴿أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَن يَهْدِيهِ مَن بَعْدَ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ [الجماعه: ۲۳]، وقال عز وجل: ﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ اللَّهِ﴾ [القصص: ۵۰].

جاریکی تر به شوینکه وتنی گو مان و ئه وهی نه فسی به دکار به خراپه هزی لیه تی:

﴿إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِّن رَّبِّهِمُ الْهُدَى﴾ [النجم: ۲۳].

هۆکاری سی یه م

بابه ندیوون و شوینکه وتنی شوپه هه کان (التعلق بالشبهات)

بیدعه کاران زۆر پابه ندن به به لگه لاوازه کانی ده قه کانی قورئان و سوننه ت که چه ند مانایه ک زیاتر هه لده گرن . خوای گه ره له قورئاندا ده فهرموویت:

﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ [آل عمران: ۷].

واته: خوای په ره ردگار ئه م قورئانهی به سه ر تۆدا (ئه ی موحه مه د) دابه زاندووه، وه ئایه ته کانی دوو جوړن:

جوړی یه که م: (آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ) ئایاته توکمه وتوندو تۆله کان: که زۆرینهی قورئانن “ وه ئه م جوړه ئایه تانه به دایکی قورئان و بنچینهی قورئان داده نریت و له مانای حه ق به م لاوه چیتر نابه خشن.

وه جۆری دووهم له ئایهتهکانی قورئان: بریتین له **مُنشَاهَات** که ئه مانه که مینهی قورئان و جگه له واتای حهق واتای تریش دهدهن به دهستهوه، ئینجا خوای گهوره ده فهرموویت ئهوانه ی دلایان نه خۆشه شوین ئه م جۆره ئایهته فره مانا هه لگرانه ده که ون به نیازی فیتنه و به نیازی گۆرینی مانا شه رعیه که ی و کردنیان به به لگه بۆ بیرو بۆچونه نه خۆشه که ی خویان .... وه ههروه ها په روه ردگارمان له کۆتایی ئایهته که پینمونیمان ده کات که ئیماندار ی راست و پۆچوو و دامه زراو له زانست ئه وه یه که باوه ری به هه ردوو جۆر له ئایهتهکانی خوا هه یه و بۆ تیگه یشتنی مانای راسته قینه و دروستی ئایهته موته شابیهه کان په نا ده باته بهر ئایهته موحه که مه کان که ئهوانه بنچینه و بناغه ی قورئان به وان لیکیان ده داته وه .

هۆکاری چواره م

پشت بهستن به عقل به ته نها (الاعتماد علی العقل مجرد)

چونکه هه ر که سیک ته نها پشت به عقل ببه ستیت وه واز له دهقهکانی قورئان و سوننهت بهینیت بۆ وه رگرتن و تیگه یشتن له دین ئه وا گومرا ده بیته، چونکه خوای گهوره فه رموویه تی:

﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ [الحشر: ۷]

واته: هه ر شتی که پیغه مبه ر ﷺ بۆ هینان وه ری بگرن و هه ر شتی که نه هی لی کردن ئه وا دهستی لی هه ل بگرن و وازی لی بهینن وه ته قوای خوا بکه ن و لی بترسن له کاتی سه ریچی کردنی پیغه مبه ردا ﷺ وه بزنان که په روه ردگار سزاو تۆله ی زۆر توندی هه یه .

وه ههروه ها ده فهرموویته:

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا﴾ [الأحزاب: ۳۶].

واته: ئیمانداران چ پیاو چ ژن مافی ئه وه یان نییه له کاتی قه زاوه ت و فه رمانهکانی خواو پیغه مبه ری خوادا ﷺ که هه ل بژی ری بکه ن له وه فه رمانه دا که به دلایانه وه هندیکی تریشی په ت بکه نه وه که به دلایان نییه “وه هه رکه سیکیش سه ریچی خواو پیغه مبه ری خوا بکات ئه وا گومرا بووه گومراییه کی زۆر ناشکرا.

وه زانایان گومانه په سند بووه کان به هۆی عقل به یه کی که له هۆکارهکانی بیده ژماردوو، ئه مهش له م پوووه که بیده کار پشت به عقلی ده به ستیت بۆ هه لسه نگاندنی چاکی و خراپی کارهکانی، هه ر شتی که عقل بۆی په سند بکات ئه وا باشه و خیره وه هه ر شتی که عقل قبولی نه کات ئه وا خراپه و بی که لکه . وه به بی گویدانه دوو وه حییه که که قورئان و سوننه ته . وه خوای گهوره ده فه رمیت: ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ و قوله ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾.

هوکاری پینجه

شوینکهوتنی کویرانه و ده مارگیری (التقلید والتعصب)

زوربهی بیدعه کاران بیدعه کانیان به شوینکهوتنیکی کویرانهی باووپیرانیان یان پیشه واکانیان به دهست کهوتوه یاخود بهوئی ده مارگیرییه کی له رادده به دهری مه زه به کانیان دریزه به بیدعه کانی ناو مه زه به که یان ده دن خوی گورهش ده فهرموویت:

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا﴾ [البقرة: ۱۷۰]،

واته: کاتیک به موشریکه کان ده و ترا شوینی په یامه کانی ئەم قورئانه بکه ون که خوا بو ئیوهی دابه زاندوه له وه لامدا ده یان ووت نه خیر به لکو شوین ئەم دینه ده که وین که باووپیرانمان خوویان پیوه گرتوووه و هر له سهر ئەوه ده پوین. وه خوی گورهش ده فهرموویت:

﴿بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِم مُّهُتِدُونَ﴾ [الزخرف: ۲۲].

واته: موشریکه کان له جیاتی وه لامدانه وهی پیغه مبه ره کانیان ده یان ووت: باووپیرانی ئیمه نه ریت و که لله پوریکی زوریان بو ئیمه به جی هیشتوووه و ئیمهش ئەوه ده که یان به دین و شوین ریباری ئەوان ده که وین .

وه شه یان بیدعهی بیدعه کارانی پاراندوته وه زور به کاری باش نیشانیان ده دات ههروه کو خوی گوره ده فهرموویت:

﴿أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبُ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَاتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾ [فاطر: ۸]،

وه خوی گوره ده ربارهی حالی بیدعه کاران و شوینکهوتنی ههوا و نار هه زوووه کان ده فهرموویت:

﴿يَوْمَ تَقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ، وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبْرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلًا، رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَاهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا﴾ [الأحزاب: ۶۶-۶۸].

السبب الثاني من وجود البدع واستمرار البدع الهوى والتقليد؛ لأنك تجد أن الذي استمر على البدع وعمل بها إذا سألته: النبي عليه الصلاة والسلام ألم يقل كذا؟ هل فعل النبي ﷺ هذا الشيء؟ فيقول العالم الفلاني قال كذا، وشيخنا قال كذا، وهذا كان في القرية كان فيها كذا وكذا والبلد، هؤلاء ضلال، فيأتيه الهوى الذي من أجله نصر من قبله نصر أسلافه، يأتيه التقليد يأتيه التعصب فيجعله ينتصر لهذا الأمر الباطل، ولم ينتصر إلى السنة فسأل نفسه هل كان النبي عليه الصلاة والسلام على هذا الأمر أم لا؟ فيكون عنده هوى وتقليد وتعصب، جعله هذا الهوى والتقليد والتعصب ينتصر للرجال ولا ينتصر لسنة النبي العذنان عليه الصلاة والسلام هذا سبب مهم.

(قسم العقيدة: ۵ / ۱۲).

هوځاری شه شهه

تیکه ل بوون و هه لسان و دانیشن له گه ل خرابه کاران

خوای گه وره له قورئاندا ده فهرموویت:

﴿وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلاً، يَا وَيْلَتَى لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلاً، لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولاً﴾ [الفرقان: ۲۷-۲۹]

قال عز وجل: ﴿وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنسِئَكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ [الأنعام: ۶۸]،

وقال سبحانه وتعالى: ﴿وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذَا مَثَلْتُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعاً﴾ [النساء: ۱۴۰]،

وقال ﷺ: (إنما مثل الجليس الصالح والجليس السوء كحامل المسك ونافخ الكبر، فحامل المسك إما أن يحذيك وإما أن يتباع منه، وإما أن تجد منه ريحاً طيبة، ونافخ الكبر إما أن يحرق ثيابك وإما أن تجد ريحاً خبيثة)^(۹).

وصلی الله وسلم علی نبینا محمد وعلی آله وصحبه وسلم .

سایتی به هشت

www.ba8.org

2009 – 1430

هه میشه له گه لمان بن بو به ره می نوی

(۹) (نور السنة وظلمات البدعة: ج ۱ / ص ۲۹).

متفق علیه من حدیث أبي موسى الأشعري رضي الله عنه: البخاري، كتاب الذبائح والصيد، باب السمك، ۲۸۷/۶، برقم ۵۵۳۴، ومسلم، في كتاب البر والصلة، باب استحباب مجالسة الصالحين، ومجانبة قراء السوء، ۲۰۲۶/۴، برقم ۲۶۲۸.